

MOCIÓ DE GRUP ERC DE CONDEMNÀ A L'AIXECAMENT MILITAR DEL 18 DE JULIOL DE 1936, EN EL 80È ANIVERSARI DELS FETS.

El juliol de 1936 feia tot just cinc mesos que Martí Basí (Josep Maria Soler), tornava a ser alcalde d'Arenys de Munt, després de sortir de la presó el mes de febrer (triomf de Front d'Esquerres a les eleccions de febrer de 1936).

El govern republicà d'Arenys de Munt va voler continuar la feina que havia fet. Durant la primera època de la República, de l'abril de 1931 fins l'octubre de 1934, any en què van detenir Martí Basí per donar suport al President Companys, s'havia construït el nou gru escolar, (l'actual col·legi Sant Martí), la Biblioteca Pública Municipal, la del camí de Sobirans, la municipalització del cementiri, i avenços culturals i socials que varen modernitzar el poble.

Així doncs, en tornar a l'alcaldia i amb més empena que mai, Martí Basí comença a impulsar una colla de mesures que transformarien el poble: construcció de cases per als mestres del Grup Escolar, construcció d'una plaça-mercat coberta, xarxa de clavegueres, urbanització de carrers, nova casa consistorial, etc. Però amb la insurrecció militar del 18 de juliol, tot va anar-se'n en orris.

El que els militars revoltats preveïen que seria un cop d'estat breu i d'èxit esdevingué una cruel i llarga guerra de més de tres anys.

Aquella guerra va costar la vida de més 600.000 persones, 74 de les quals eren d'Arenys de Munt. Un cost humà molt elevat, que va marcar la vida de moltes famílies. I a més de la brutalitat de la guerra varen haver de patir la brutal repressió a la que vàrem ser sotmesos els catalans un cop acabada la guerra. Els feixistes varen voler aniquilar, suprimir, anorrear tot símbol de la cultura catalana, el que va començar com un cop d'estat també es va transformar en un intent de genocidi de Catalunya. Ho demostra, entre moltes altres coses, l'assassinat del president Lluís Companys. Companys va ser detingut a França per la policia de Hitler, i mort al castell de Montjuïc, per les tropes del general Franco. L'exèrcit espanyol avui dia encara no ha demanat perdó ni ha anul·lat el fals judici, que el condemnà a mort.

De tot això ha fet ara 80 anys. Ni ho celebrem, ni ho commemorem, tan sols ho recordem i ho condemnem.

Hi ha qui diu que no s'ha de remoure el passat, que no cal recordar, ni dir res. Nosaltres pensem que cal no oblidar per a què no torni a passar mai més ni aquí ni enlloc.

Per lo exposat anteriorment, els regidors i regidores d'ERC proposem al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Reiterar la condemna del cop d'estat militar i feixista del 18 de juliol de 1936, que va suposar la destrucció de les conquestes socials i polítiques de la legalitat republicana que lliure i sobiranament van assolir a les urnes les dones i els homes de Catalunya i l'Estat espanyol en ús de la seva sobirania.

Segon.- Reivindicar la memòria i el reconeixement de totes les persones víctimes de la guerra que formen part de la nostra vida local, donant a conèixer com a forma de reparació històrica, les figures públiques de Josep M. Soler (1899-1989) batlle d'ERC, exiliat fins el 1977; Joan Grassot (1909-1941) militant del PSUC, conseller de Transports i Cultura en els dos primers Consells Municipals, exterminat a Mauthausen i Domènec Perramon (1906-1976), militant del PSUC mort a l'exili anglès.

Tercer.- Crear una comissió ad-hoc per estudiar i investigar sobre els arenyencs morts i desapareguts durant la guerra civil i preparar un acte per retre homenatge a les víctimes arenyencs del règim franquista.

Quart.- Traslladar aquest acord al Parlament de Catalunya, al Memorial Democràtic i al Congrés del Diputats de Madrid.